

Dosarul nr. 2ra-263/23
2-22032494-01-2ra-15022023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. L. Mitrofan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

28 iunie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Viorica Puica

Aliona Donos

Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Inspectoratul General al Poliției și Valerii Babii

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valerii Babii împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Lilian Cojocar cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Valerii Babii, casată hotărârea din 01 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial

c o n s t a t ă :

La 02 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Valerii Babii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI, intervenient accesoriu Lilian Cojocar cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral (f. d. 3-5).

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Valerii Babii a indicat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI04838083 din 27 decembrie 2019, întocmit de agentul constatator Lilian Cojocar, subofițer patrulare al Regimentului Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, subdiviziune a Inspectoratului General de Poliție din subordinea MAI al RM, a fost constatată fapta contravențională în baza art. 349 Cod contravențional, iar conform deciziei de sancționare contravențională din 27 decembrie 2019, a fost recunoscut culpabil, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 60 u. c. (3 000 de lei).

Astfel, nefiind de acord cu aplicarea sancțiunii contravenționale, a apelat la serviciile avocatului din cadrul CA „Rusu Virgiliu”, unde a fost consiliat și a beneficiat de serviciul întocmirii unei contestații scrise împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, prin care pleda nevinovat.

A relatat că pentru serviciul de perfectare a contestației scrise, potrivit bonului de plată al serviciilor avocațiale seria QL nr. 009688 din 20 ianuarie 2020, dânsul a achitat suma de 2 000 de lei.

A comunicat că prin hotărârea din 30 septembrie 2020 a Judecătoriei Drochia sediul Central, a fost admisă parțial contestația depusă de el, fiind modificată decizia agentului constator din 27 decembrie 2020 a Regimului de Patrulare Nord și aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 30 u. c., ceea ce constituie suma de 1 500 de lei.

La fel, a menționat reclamantul că, deși în fața instanței de judecată, se apăra personal, conform contestației scrise de avocat, a decis să apeleze din nou la serviciile avocatului din cadrul CA „Rusu Virgiliu”, pentru întocmirea cererii de recurs împotriva hotărârii judecătorești, pledând în continuare nevinovat, astfel, pentru serviciul de perfectare a cererii de recurs, potrivit bonului de plată al serviciilor avocațiale seria QL nr. 009746 din 07 octombrie 2020, a achitat suma de 2 000 de lei.

Prin decizia definitivă din 02 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea de recurs, fiind casată hotărârea din 30 septembrie 2020 a Judecătoriei Drochia sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a fost încetat procesul contravențional în privința lui Valerii Babii în comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Cu referire la prevederile art. 383 alin. (3) și 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional, a evidențiat că încetarea procesului contravențional, prin decizia definitivă din 02 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, pe temeiul lipsei faptului contravenției, denotă incidența temeiurilor legale stipulate în art. 384 alin. (3¹) Cod contravențional, întrucât constatarea contravenției și, pe cale de consecință, emiterea deciziei de sancționare contravențională, reprezintă acțiunile ilicite ale autorității competente să constate și să soluționeze cauza contravențională.

A precizat că, la caz, sunt două servicii juridice prestate de avocatul ales: formularea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 20 ianuarie 2020 și formularea cererii de recurs împotriva hotărârii judecătorești, care a fost desființată prin admiterea argumentelor inserate atât în contestație, cât și în recurs.

Admiterea argumentelor contestației și recursului formulat, constituie consecința pregătirii poziției de drept a lui cu apărătorul ales, serviciile căruia sunt taxate, iar cheltuielile capătă titlul de cheltuieli de asistență juridică.

A remarcat că asistența avocatului a constat în studierea materialelor cauzei, stabilirea suportului probator și autentificarea înscrisurilor anexate, formularea contestației, studierea hotărârii judecătorești, formularea cererii de recurs.

Totodată, a subliniat că la materialul probator administrat au fost anexate probe, și anume, bonul de plată al serviciilor avocațiale seria QL nr. 009688 din 20 ianuarie 2020 și bonul de plată al serviciilor avocațiale seria QL nr. 009746 din 07 octombrie 2020, eliberate de CA „Rusu Virgiliu” beneficiarului Valerii Babii, prin care se adeverește că dânsul a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă totală de 4 000 de lei.

A considerat că dispune de dreptul de a pretinde plata despăgubirilor materiale rezultate prin atragerea neîntemeiată la răspundere contravențională, cu titlu de prejudiciu material, sub formă de cheltuieli de asistență juridică, suportate în cadrul examinării cauzei contravenționale.

Cu privire la repararea prejudiciului moral, reclamantul a evidențiat că a fost victima unor trăiri sufletești neplăcute, a avut de suferit psihic de pe urma ilegalităților la care a fost supus de către persoane care nu și-au îndeplinit atribuțiile de serviciu în cadrul legal. Până la recepționarea scrisorii cu procesul-verbal și decizia de sancționare, nici nu a avut cunoștință despre perfectarea acestora.

A relatat că în dimineața zilei de 27 decembrie 2019, conducând regulamentar automobilul de model Fiat Multiplex, în raza or. Drochia, a oprit la indicația colaboratorului INP, căruia i-a adresat simpla întrebare - care este temeiul stopării sale, însă întrebarea a trezit o reacție neadecvată și înrăită, orgoliul factorului de decizie fiind unica orientare de care s-a ghidat în continuare la parcurgerea procedurilor.

Așadar, fără a i se aduce la cunoștință adevăratul temei al stopării sale, i s-a comunicat că dacă vrea, temei va avea, în acest mod sfârșind nefericita discuție cu colaboratorul de poliție.

A accentuat reclamantul că, pentru a-și satisface orgoliul personal, un funcționar a decis să utilizeze atribuțiile sale de serviciu, contrar conținutului acestora, exclusiv cu scopul de a-i inhiba pentru viitor în eventualele încercări de a-și apăra un drept. În consecință, fiind atras ilegal la răspundere, declarat culpabil și sancționat, a pierdut încrederea în legalitate și ordine de drept, a fost nevoit să suporte un stres legat de procedurile oficiale la care a trebuit să participe pentru a-și apăra interesele, fiind astfel distras de la ocupațiile sale cotidiene, limitându-se de la procurarea unor bunuri materiale potrivit placului său, utilizând surse bănești pentru cheltuielile de asistență juridică.

A afirmat că a fost tratat cu desconsiderare și lipsă de respect, și toleranță adecvată de către colaboratorul de poliție și până în prezent, deși procesul contravențional pornit împotriva sa a fost încetat, nimeni din factorii de decizie nu i-a prezentat scuzele de rigoare și în aceste circumstanțe, suma de 2 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral este mai mult decât modestă în raport cu suferințele de ordin psihic pe care le-a trăit din cauza acțiunilor ilicite la care a fost supus.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 383 alin. (3), 384 alin. (2) lit. u), alin. (3¹) Cod contravențional, art. 19 alin. (1)-(3), (5), 2036, 2037 Cod civil, art. 166, 167 Cod de procedură civilă.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul său a despăgubirilor pentru prejudiciul material cauzat în quantum de 4 000 de lei și a despăgubirilor pentru prejudiciul moral în quantum de 2 000 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 01 iulie 2022 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Valerii Babii, ca neîntemeiată (f. d. 53, 59-67).

În susținerea soluției emise, prima instanță a reținut că potrivit Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor

judecătorești, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale și morale pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează a fi întrunite cumulativ atât circumstanțele prevăzute la art. 6 din lege, ce reglementează dreptul la repararea prejudiciului, cât și art. 3, care stipulează cazurile de reparare a acestui prejudiciu.

În această ordine de idei, prima instanță a menționat că normele legale citate supra sunt indisolubile și nu pot fi aplicate separat, deoarece neîntrunirea condițiilor exhaustive prevăzute de Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 constituie temei de respingere a acțiunii.

Prima instanță a evidențiat că, deși pretențiile reclamantului Valerii Babii se bazează pe acțiunile ilegale ale agentului constatator Lilian Cojocaru, ca urmare a tragerii la răspundere contravențională și sancționare contravențională cu amendă, după cum indică normele mai sus citate, repararea din contul bugetului de stat a prejudiciului într-o cauză contravențională survine doar ca urmare a supunerii persoanei la arest contravențional ilegal, în cazul reținerii contravenționale ilegale sau a aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată.

Astfel, prima instanță a constatat că Valerii Babii nu a fost supus arestului contravențional, reținerii contravenționale, precum și nu i-a fost aplicată de către instanța de judecată amenda contravențională, prin urmare, Valeriu Babii în cazul de față nu este îndreptățit să solicite repararea prejudiciului moral din contul bugetului de stat al Republicii Moldova.

Pe cale de consecință, prima instanță a conchis că în situația descrisă nu se întrunesc temeiurile legale de intervenire a răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești, deoarece în privința lui Valerii Babii au fost efectuate doar acțiuni procesuale în cadrul unui proces contravențional, acțiuni de documentare și cercetare a unei posibile contravenții săvârșite, colaboratorii de poliție având acest drept și fiind obligați să investigheze asemenea cazuri.

La 05 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Valerii Babii a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 01 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, iar la 29 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, a fost depusă cererea de apel motivată, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, precum și încasarea din contul intimatului în beneficiul său a cheltuielilor de judecată (f. d. 57-58, 80-87).

Prin decizia din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Valerii Babii, casată hotărârea din 01 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Valerii Babii.

A fost încasată din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Valerii Babii suma de 4 000 de lei, cu titlu de asistență juridică, suportate în procesul contravențional, suma de 1 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică suportate la judecarea prezentului litigiu în sumă de 1 000 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea (f. d. 120, 121-133).

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional, la caz, reclamantul/apelant Valerii Babii, este în drept de a pretinde la încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat, în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă, s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

În acest context, instanța de apel a punctat că, în corespundere cu art. 13 alin. (1) din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 coroborat cu art. 384 alin. (2) lit. u), (3¹) Cod contravențional, decizia din 02 decembrie 2020 a Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți, definitivă și irevocabilă din data pronunțării, prin care a fost casată integral hotărârea din 30 septembrie 2020 a Judecătorei Drochia sediul Central, fiind pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost încetat procesul contravențional în privința lui Valerii Babii privind comiterea contravenției prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției (f. d. 17-20), reprezintă acele premise factice și legale în temeiul cărora, Valerii Babii este în drept să solicite repararea prejudiciilor materiale și morale cauzate de agentul constatator din cadrul Regimentului Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, subdiviziune a IGP al MAI al RM, prin sancționarea ilicită cu amendă contravențională, din contul bugetului instituției care are personalitate juridică distinctă și poate fi subiect al raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate.

Cu referire la acest aspect, instanța de apel a remarcat că, în condițiile descrise supra, Valerii Babii este îndreptățit de a pretinde la repararea prejudiciului material și moral, prin prisma art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional, astfel soluția primei instanțe, de respingere a acțiunii fiind una neîntemeiată, instanța de fond eronat indicând neîntrunirea condițiilor prevăzute de Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

Instanța de apel, reținând probele prezentate pentru dovada cheltuielilor suportate în cauza contravențională, complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de acesta, faptul în ce măsură munca lui în cauza respectivă i-a limitat capacitatea de a lucra în alte dosare, rezultatul obținut, lipsa restricțiilor de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei, durata relației dintre avocat și client, experiența, reputația și abilitatea avocatului, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, faptul că acestea urmează să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime, a considerat necesar, în temeiul art. 383 alin. (2) Cod contravențional, de a încasa din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Valerii Babii, cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzei contravenționale în mărime de 4 000 de lei, care în viziunea instanței de apel este o sumă rezonabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Totodată, Valerii Babii a pretins încasarea din contul pârâtului cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 2 000 de lei.

Instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite parțial cerința dată, cu încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției a sumei de 1 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, cuantum ce, în opinia instanței, reprezintă o satisfacție echitabilă pentru Valerii Babii, or, la determinarea cuantumului prejudiciului moral,

urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

La 26 ianuarie 2023, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depusă de Valerii Babii, ca fiind neîntemeiată (f. d. 137-144).

În motivarea recursului, recurentul Inspectoratul General al Poliției a indicat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și neargumentată, nefiind constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A menționat că Valerii Babii nu poate pretinde de la Inspectoratul General al Poliției repararea prejudiciului material în sumă de 4 000 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 2 000 de lei, cauzate în rezultatul atragerii ilegale la răspundere contravențională, în condițiile în care acesta nu este pârâtul corespunzător, or, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Respectiv, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în calitate de reprezentant al statului, este acel care poate avea calitatea procedurală de pârât.

Totodată, a remarcat că intimatul nu a demonstrat cumularea tuturor condițiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii Inspectoratului General al Poliției în prezenta speță, ceea ce exclude răspunderea acestuia și necesitatea reparării presupusului prejudiciu.

La 22 februarie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Valerii Babii a declarat recurs împotriva deciziei din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, modificarea deciziei instanței de apel în sensul admiterii integrale a acțiunii depuse, precum și încasarea din contul intimatului în beneficiul său a tuturor cheltuielilor de judecată (f. d. 153-158, 160).

În susținerea recursului, recurentul Valerii Babii a indicat că instanța de apel a judecat cauza fără respectarea art. 130 CPC și a dat o soluție care vine în contradicție cu circumstanțele cauzei, considerând arbitrar că adjudecarea unei sume de 1 000 de lei în loc de 2 000 de lei, drept despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat ar fi una echitabilă.

A considerat că, la acest capitol, s-a produs o cercetare judecătorească unilaterală, urmare a cărui fapt, instanța de apel a ajuns la concluzii pripite pentru admiterea parțială a pretențiilor de ordin moral.

La 15 februarie 2023, în adresa lui Lilian Cojocarul și Valerii Babii a fost expediată copia recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 149), fiind recepționată

de către destinatari la 20 februarie 2023, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la materialele dosarului (f. d. 151, 152).

La 02 martie 2023, în adresa Inspectoratului General al Poliției și Lilian Cojocarul a fost expediată copia recursului declarat de Valerii Babii, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 162), fiind recepționată de Inspectoratul General al Poliției la 09 martie 2023, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f. d. 160).

Corespondența, care conținea copia recursului declarat de Valerii Babii, expediată în adresa lui Lilian Cojocarul a fost returantă de către oficiul poștal cu mențiunea „necunoscut” (f. d. 161-161 verso).

La 22 februarie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Valerii Babii a depus referința la recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în legătură cu formularea referinței (f. d. 163-165, 172).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursurilor Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 Cod de procedură civilă.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs,

întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și Valerii Babii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Inspectoratul General al Poliției și Valerii Babii.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecători

Aliona Donos

Oxana Parfeni